

فرهنگ و توسعه

رهیافت مردم شناختی توسعه

سراججام مقاله چهارم ارتباط فرهنگ، آموزش و پرورش (تحصیلات) و کار را مورد بررسی قرار می‌دهد. نویسنده به نقش دوگانه آموزش و پرورش در توسعه اشاره می‌کند و سپس به ارتباط آموزش و پرورش و فرهنگ با بحث اشتغال، ترکیب تبروی شاغل و مشکلات فرهنگی کارگران مهاجر و تکثر گرایی فرهنگی می‌پردازد.

در مجموع این مقاله‌ها به مسائل متعدد درباره توسعه فرهنگی می‌پردازند و مطالعه آن برای رشته‌های گوناگون علوم اجتماعی که به تحویل با توسعه، فرهنگ و بحران‌های اجتماعی - فرهنگی سرو کار دارند مفید خواهد بود. به علاوه رویکرد مردم‌شناسانه نویسنده‌گان که به صورت ضمنی از خلال نوشته‌های ایشان هویتاست بر تازگی کتاب و غنای آن می‌افزاید. در واقع تأکید نویسنده‌گان بر این است که بدون یاری دانش مردم شناسی (انسان‌شناسی) که می‌تواند به عمق آداب و رسوم و سنت‌های جوامع نفوذ کند، شناخت عمیق و دقیق هیچ جامعه‌ای میسر نمی‌شود.

منتهی، به نظر می‌رسد که نویسنده‌گان عمدتاً یا به علاوه، به جریان‌های فرهنگی غرب که به صور گوناگون سهواً به جهان‌های فرهنگی خود می‌خواهند و خود علاوه بر ایجاد «دوگانگی فرهنگی» خود مانع توسعه فرهنگی مقنصل در این جوامع است. تمدن غرب خواسته یا ناخواسته بر بی‌سامانی فرهنگی جوامع جهان سوم می‌افزاید و درباره‌ای موارد حتی از این حربه استفاده می‌کنند. بنابراین جای آن بود که نویسنده‌گان به این بعد نیز توجه می‌کرند و حداقل قسمتی از مباحث خود را به آن اختصاص می‌دادند.

به علاوه، در مورد ترجمه متن مقاله‌ها نیز ذکر پاره‌ای موارد مفید به نظر می‌رسد:

- مترجمان به رغم زحمت بسیار در ترجمه کتاب و بکار بردن نظری شیوا و روان برای بیان مطلب در پاره‌ای از موارد حوصله کاوش بیشتر به خود نداده‌اند. موارد زیر نمونه‌هایی از آن هستند:
 - Zarakali را مترجمان «زاراکالی» ترجمه کرده‌اند، حال آنکه منظور «الزرکلی» بوده است.
 - Ibn Hazm را مترجمان ابن هزم ترجمه کرده‌اند، حال آنکه واژه درست آن «ابن حزم» است.
 - Cordoba را کوردوبا آورده‌اند که در حقیقت همان «قرطبه» است.

۴- تهیه شرح حال مختص‌برای کسانی که نام آنها آمده است (خصوصاً مسلمانان) و برخی مکان‌ها می‌توانست خواننده را بیشتر متوجه ارجاعات نویسنده به این افراد و مکان‌ها بکند.

سازمان یونسکو در حدود یک دهه است که فعالیت گسترده‌ای را در خصوص مسائل چون، ابعاد فرهنگی توسعه، توسعه فرهنگی، مشارکت فرهنگی و همگانی کردن فرهنگ شروع کرده است. این فعالیت به تولید مجموعه‌ای از مقاله‌ها، رساله‌ها و کتاب‌های در مورد مسائل بالا منجر شده است. از جمله این رساله‌ها چهار مقاله است که یونسکو آنها را به مناسب دهه جهانی توسعه فرهنگی (۱۹۸۸-۱۹۹۷) منتشر ساخته است:

- توسعه در بستر فرهنگ
- بازاریابی توسعه
- فرهنگ و کشاورزی
- فرهنگ، آموزش و پرورش، و کار

این چهار مقاله به نسبت مفصل با ترجمه‌ای روان و با معادلهای مناسب به زیور طبع آراسته شده است. این کتاب شاید نخستین کتابی باشد که با ترجمه متون منتشره توسط یونسکو دیدگاه‌های این سازمان را در خصوص توسعه و مناسبات آن با فرهنگ نشان می‌دهد. در مقاله نسخت کتاب نویسنده دیدگاه بانک جهانی و سازمان‌های اقتصادی مرتبط با آن را درباره توسعه به انتقاد می‌کشد و شکستهای آن را نمایان می‌سازد. در واقع یونسکو با فعالیت‌هایی که در این زمینه انجام داده است اکنون توانسته روشنگری، داشمندان و رهبران جوامع موسوم به جهان سوم را قانع کند که «فرهنگ بستر توسعه اقتصادی است و بدون آن هر گونه حرکتی محکوم به شکست است. مقاله دوم کتاب راه کارهای عملی پیشنهادی توسط کارشناسان یونسکو به منظور تحقق عملی توسعه فرهنگی را به بحث می‌گذارد:

- ارج نهادن بُعد فرهنگی در توسعه
- تصویر کردن و ارتقاء دادن هویت‌های فرهنگی
- گسترش مشارکت در زندگی فرهنگی
- ارتقاء همکاری فرهنگی بین‌المللی

مقاله سوم کتاب به رابطه فرهنگ (Culture) و کشاورزی (Agriculture) می‌پردازد. نویسنده معتقد است که شباهت بین دو واژه Culture و Agriculture است که شباهت در خلال اعصار رابطه‌ای تنگاتنگ تصادفی نیست و در خلاف این رابطه ای تنگاتنگ میان کشاورزی و فرهنگ وجود داشته است. گذشته از جنبه‌های دیگر کشاورزی از حیث نیاز به انتقال تکنولوژی جدید به جوامع سنتی حائز اهمیت است. تکنولوژی‌ای که سامان اجتماعی و فرهنگی سنتی را بر هم می‌زند و سامانی تو را طرح می‌ریزد. نیز این موضوع از لحاظ نقش زنان در بخش کشاورزی مهم است. عده‌ای که «نیمه از جمعیت» آن و به قول سوزان هیوار «نیمه دیگر» آن.

تمدن غرب خواسته و یا ناخواسته بر بی‌سامانی فرهنگی جوامع جهان سوم می‌افزاید

مسعود کوثری